

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Ρύθμιση θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας

Επί του άρθρου 1.

Με τη θέση σε ισχύ του νόμου 3883/2010(ΦΕΚ 167/Α') και ειδικότερα με τη διάταξη της παραγράφου 15 του άρθρου 71 αυτού, ανατέθηκε στον, Αρχηγό Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, Α/ΓΕΕΘΑ, η άσκηση της πλήρους διοίκησης όλων των Κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων. Επιπρόσθετα στο άρθρο 71 παρ 16 και 17 του νόμου αυτού, καθορίστηκε όπως οι Αρχηγοί Γενικών Επιτελείων, Α/ΓΕ, ασκούν τη διοικητική διοίκηση των Κλάδων τους και εντάσσονται στην αλυσίδα της επιχειρησιακής διοίκησης σύμφωνα με τις οδηγίες και διατάξεις του κ. Α/ΓΕΕΘΑ. Μολονότι ο όρος "πλήρης διοίκηση" δεν αναλύεται στο υπόψη θεσμικό κείμενο, εντούτοις από την τελεολογική ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι η διοικητική και επιχειρησιακή πρωτοκαθεδρία του Α/ΓΕΕΘΑ που θεμελιώνεται στο Ν.3883/2010 (ΦΕΚ 167/Α'), δεν νοείται αποξενωμένη της αντίστοιχης ελεγκτικής αρμοδιότητας (πειθαρχική δικαιοδοσία) η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος κάθε μορφής ιεραρχικής υπαγωγής και στοιχείο εκ των ουκ άνευ για την αποτελεσματική της ενάσκησης (η έκδοση διαταγών και η παροχή οδηγιών προϋποθέτουν τη δυνατότητα ελέγχου υλοποίησής τους.)

Εντούτοις και σε αντίθεση με τα προαναφερόμενα, η πειθαρχική δικαιοδοσία του Α/ΓΕΕΘΑ παραμένει περιοριζόμενη στο στρατιωτικό προσωπικό του Επιτελείου του και των υπαγομένων σε αυτό Μονάδων, όπως καθορίστηκε από το άρθρο 11 του Ν.2292/95 (ΦΕΚ 35 Α') παράγραφος 16, πριν την θέση σε ισχύ του Ν.3883/2010 (ΦΕΚ 167/Α').

Κατόπιν των ανωτέρω, βάσιμα είναι η ανάγκη για την τροποποίηση του υφισταμένου νομικού πλαισίου, προκειμένου να αποφευχθεί η αποδυνάμωση της διοικητικής και επιχειρησιακής πρωτοκαθεδρίας του Α/ΓΕΕΘΑ, όπως αποτυπώνεται στην έννοια της "πλήρους διοίκησης" την οποία εισήγαγε ο νόμος 3883/2010 (ΦΕΚ 167/Α').

Επί του άρθρου 2.

Με την υπό συζήτηση διάταξη διαμορφώνεται σταθερό πλαίσιο εξέλιξης στους βαθμούς της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης, επί τη βάσει προϋπηρεσίας σε αυτή και ισότητας των όρων και των προϋποθέσεων ανέλιξης κατά την ένταξη στο Σώμα. Ειδικότερα, προβλέπεται η τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 46 παρ.3 του Κώδικα Δικαστικού Σώματος Ενόπλων Δυνάμεων (ΚΔΣΕΔ-Κυρωτικός Νόμος 2304/95, ΦΕΚ 83^Α), όπως σήμερα ισχύει, κατά τρόπο που διευκολύνει τη λειτουργία του Σώματος και δημιουργεί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για επανακαθορισμό κριτηρίων και όρων ανέλιξης για τους νεοεισερχόμενους και με στόχο τη διαρκή βελτίωση και προσφορά του.

Επί του άρθρου 3.

Με την υπό συζήτηση ρύθμιση διευθετούνται εκκρεμότητες ετών ενώ διαμορφώνονται οι όροι για την επωφελή αξιοποίηση πόρων και δυνατοτήτων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και για την προαγωγή του δημοσίου συμφέροντος και των αναγκών της Εθνικής Άμυνας, μέσα σε σταθερό χρονικό πλαίσιο, με συμβολή και δραστηριοποίηση της Αμυντικής Βιομηχανίας.

Ο θεσμός των Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων, ΑΩ, που το πρώτον θεσπίστηκε τη δεκαετία του 80 αποσκοπούσε, σύμφωνα με τις σχετικές εξαγγελίες και την επιχειρηματολογία που σε δεδομένα χρονικά διαστήματα αναπτύχθηκε- επ' αφορμή της πραγματοποίησης αμυντικών δαπανών, αναγκάων σε κάθε περίπτωση για τη αμυντική θωράκιση και την προοπτική της χώρας- στη μεταφορά τεχνονγνωσίας και την ανάπτυξη της αμυντικής βιομηχανίας, κατά τρόπο που και θέσεις εργασίας θα δημιουργούνταν και κύκλος εργασιών και παραγωγική δραστηριότητα επ' ωφελεία της Εθνικής Οικονομίας. Θα δημιουργούνταν δηλαδή και παραγωγικές προοπτικές μέσα από δαπάνες που εξ ορισμού στοχεύουν στη διασφάλιση της αμυντικής ικανότητας της Πατρίδας, μέσα από την κατοχύρωση του αξιόμαχου των Ενόπλων Δυνάμεων.

Στη διαδρομή εφαρμογής της πολιτικής για τη βέλτιστη κατά τις σχετικά διακηρυχθείσες θέσεις αξιοποίηση των ΑΩ, εκπονήθηκαν κατά καιρούς σχετικές κατευθυντήριες οδηγίες, που διευκόλυναν τις αρμόδιες για τη διαχείριση και υλοποίηση των ΑΩ Αρχές, στη λήψη και εφαρμογή των αποφάσεών τους, δημιουργώντας και το ανάλογο συμβουλευτικό πλαίσιο. Έντονες κατά καιρούς ήταν και οι αιτιάσεις για ανορθόδοξη επίκληση και χρήση των ΑΩ ως κάλυμμα και μέσο για τη διευκόλυνση και επιδίωξη παραβατικών συμπεριφορών και συναλλαγών.

Κατά την επιλογή και υλοποίηση των ΑΩ-όπου ως βασική φιλοσοφία οργάνωσης και λειτουργίας τους προβλέπεται η υποχρέωση του εκάστοτε προμηθευτή των Ενόπλων Δυνάμεων να παράσχει ισόποσης τουλάχιστον με την αξία της κύριας σύμβασης προμήθειάς του, παροχή αντισταθμιστικών ωφελημάτων. Η πιστωτική αυτή αξία προκύπτει από την πραγματική αξία της αντισταθμιστικής παροχής πολλαπλασιαζόμενη με συντελεστές, που μεταβάλλονται ανάλογα το είδος της αντισταθμιστικής παροχής- παρουσιάστηκαν βραδύτητες και δυστοκία, απόρροια της ανεπαρκούς πολλές περιπτώσεις υποβολής των αναγκαίων παραστατικών από τον προμηθευτή, της πολλαπλότητας των ζητούμενων πιστοποιητικών και στοιχείων, αδικαιολόγητη, όπως υποστηρίχθηκε σε δεδομένες όσες περιπτώσεις, της προχειρότητας στην επιλογή και πρόταση των υλοποιούμενων προγραμμάτων, στην ανεπάρκεια του προσωπικού και στην ανάγκη επικαιροποίησης, μεταξύ άλλων, αναγκών και απαιτήσεων. Απώτερος της βραδύτητας στην υλοποίηση των προγραμμάτων και της σχετικής δυστοκίας ήταν και η υποβολή σε πολλές περιπτώσεις αιτημάτων για τροποποίηση των σχετικών συμβάσεων, η επεξεργασία των οποίων και οι σχετικές απαντήσεις, διαρκούσαν επί μακρό με συνέπεια να καθίστανται σε πλείστες όσες

υποθέσεις, ανεπίκαιρες και άνευ αντικειμένου. Τη δυστοκία στην προαγωγή των θεμάτων που αφορούσε την επίλυση ζητημάτων σχετικών με την υλοποίηση των ΑΩ, επέτεινε η αποδοχή γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους το 2008, ως προς την αδυναμία τροποποιήσεων συμβάσεων ΑΩ, που θεωρούντο λήξασες –χωρίς ωστόσο να διευκρινίζεται το πότε μία έκαστη σύμβαση θεωρείται λήξασα, καθώς και τη διαδικασία και τις ενδεικτικές παραμέτρους για τον σχετικό χαρακτηρισμό της-καθώς επίσης και η υιοθέτηση της Οδηγίας 2009/81 και η ενσωμάτωσή της, όπως είχαμε σχετική υποχρέωση να πράξουμε- στην εθνική έννομη τάξη, με τον ν.3978/2011, δυνάμει των οποίων καταργούνταν τα ΑΩ. Σημειωτέον ότι είχε προηγηθεί και η ρύθμιση του α.87, ν.3883/2010 που αποσκοπούσε με άρτια προσέγγιση τη ρύθμιση των εκκρεμοσύνων κατά την εποχή θέσπισης της 'ληγμένων' συμβάσεων ΑΩ, προβλέποντας τη συνακόλουθη έκδοση Υπουργικής Απόφασης για τα κριτήρια υπαγωγής στη διαδικασία που σχετικά όριζε. Η ανάγκη ωστόσο επικαιροποίησης του σχετικού ρυθμιστικού πλαισίου, υπό το πρίσμα ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2009/81, καθορισμού των όρων χαρακτηρισμού μιας σύμβασης ως λήξασας, αποσαφήνισης των ευθυνών για όσους έβλαψαν τα συμφέροντα του Δημοσίου και υλοποίησης των βασικών προτεραιοτήτων της Κοινής Πολιτικής Άμυνας και Ασφάλειας, που αποτελεί κύρια πλέον προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που αναδεικνύει τη σπουδαιότητα της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Βιομηχανίας και του ρόλου των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων, σύμφωνα και με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου του 2013 και τις προτεραιότητες της Ελληνικής Προεδρίας, καθιστούν επιτακτική τη θέσπιση της υπό συζήτηση διάταξης.

Έχοντας υπόψη το σύνολο των ως άνω δεδομένων και παραμέτρων αλλά και την ανάγκη αξιοποίησης κάθε διαθέσιμου πόρου για την προαγωγή των θεμάτων της Εθνικής Άμυνας και των στόχων των Γενικών Επιτελείων, στο πλαίσιο ιδιαίτερα της συνεχούς περικοπής των συναφών προϋπολογισμών και της δημοσιονομικής συγκυρίας, η παρούσα διάταξη ρυθμίζει τις επιμέρους σχετικές θεματικές. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται και το αναγκαίο σταθερό υπόβαθρο, χωρίς εκκρεμότητες από το παρελθόν αλλά και χωρίς διαιώνιση αμφισβητούμενων καταστάσεων και πρακτικών που μπορούσαν να αποτελέσουν εκκολαπτήριο εκβιασμών και αθέμιτων συναλλαγών, για τη διαμόρφωση των όρων και προϋποθέσεων που θα ρυθμίζουν την εγχώρια συμπαραγωγή στην υλοποίηση εφ' εξής προμηθειών για τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων. Προοπτική σε μέσο χρόνο πάντοτε, καθώς κύρια διακηρυγμένη πολιτική, είναι η συντήρηση και υποστήριξη του υψηλής ποιότητας υπάρχοντος υλικού και συστημάτων, που εγγυώνται την αποδοτικότητα της αμυντικής θωράκισης της χώρας.

Ειδικότερα :

Με την παράγραφο 1 και έχοντας πάντα υπόψη τη ρητή Κοινοτική πρόβλεψη για κατάργηση των ΑΩ, όπως και την ανάγκη αποδοτικής αξιοποίησης των υφισταμένων και των προγραμμάτων που λιμνάζουν επί σειρά ετών, τίθεται το θεσμικό πλαίσιο που επιτρέπει τη σύννομη και συμβατική με το Κοινοτικό Δίκαιο εφαρμογή των ρυθμίσεων, με ρητή μνεία για τον ρόλο που οι Μικρές και οι Μεσαίες Επιχειρήσεις, στο θεματικό πεδίο των οποίων εμπίπτουν το σύνολο των Ελληνικών, σχετικά θα διαδραματίσουν.

Επιπρόσθετα και προκειμένου να αποφευχθούν σύγχυση και καταχρηστικές προσεγγίσεις ως προς τα κριτήρια επιλογής των προτεινόμενων προγραμμάτων, γίνεται ρητή αναφορά στους σχετικούς παράγοντες και όρους, που η αναγκαιότητα και σπουδαιότητά τους είναι πασιφανής και αναντίρρητη, ήτοι η εφοδιαστική επάρκεια των Ενόπλων Δυνάμεων, η προτεραιοποίηση των αναγκών τους, η εξοικονόμηση πόρων-διαδικασία που καταδεικνύει έτι περαιτέρω την αναγκαιότητα της διάταξης, στο πλαίσιο μάλιστα της παρούσης δημοσιονομικής συγκυρίας-σε σχέση με άλλες πηγές χρηματοδότησης της κατά περίπτωση προμήθειας που εν προκειμένω γίνεται μέσω ΑΩ και η ανάδειξη και συμμετοχή των Μικρών και Μεσaiών επιχειρήσεων, που στο σύνολό τους είναι οι Ελληνικές, στην υλοποίησή τους κατά τρόπο που είναι συμβατός με το Κοινοτικό Δίκαιο και αποτρέπει το ενδεχόμενο επιπλοκών, σε σχέση με την εφαρμογή της διάταξης και το Κοινοτικό ρυθμιστικό πλαίσιο. Στην κατεύθυνση αυτή και προκειμένου να αποσειστούν οιοδήποτε ενδοιασμοί και ενστάσεις σε σχέση με ενδεχόμενες στρεβλώσεις του Ανταγωνισμού και αδικαιολόγητες διακρίσεις και ενισχύσεις, ρητά επισημαίνεται ότι η εφαρμογή της διάταξης έχει ως στόχο την εξυπηρέτηση των αναγκών της Εθνικής Άμυνας, με ορθολογικό κριτήριο προσέγγισης, τις προτάσεις των ειδημόνων και κατεξοχήν ειδικών, των Γενικών δηλαδή Επιτελείων και την έγκριση της πολιτικής ηγεσίας. Η παράγραφος διαμορφώνει το ρυθμιστικό περιγράμμα ερμηνείας και εφαρμογής της ρύθμισης.

Με την παράγραφο 2 αντιμετωπίζεται, χωρίς αφοριστικές απλοποιήσεις και μηχανικές κατηγοριοποιήσεις το ζήτημα των λεγομένων 'ληγμένων' συμβάσεων και των όρων του σχετικού χαρακτηρισμού τους. Σε συνέχεια αποδοχής γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους το 2008, είχε οριστεί ότι δεν επιτρέπονταν τροποποιήσεις συμβάσεων που είχαν λήξει. Κατά τον τρόπο αυτό σειρά συμβάσεων για τις οποίες είχαν υποβληθεί εμπρόθεσμα αιτήματα τροποποίησης, ή είχε χωρήσει εκπλήρωση των υποχρεώσεων των αντισυμβαλλομένων και εκκρεμούσε η αποδοχή τους προκειμένου να υπάρξει συνέχεια στην εκπλήρωση των επομένων σταδίων της σύμβασης, είχαν θεωρηθεί ως λήξασες εκ του γεγονότος και μόνο ότι είχε παρέλθει η ορισθείσα συμβατική τους διάρκεια, άνευ ετέρου. Χωρίς δηλαδή να ληφθεί υπόψη ή να αξιολογηθούν γεγονότα ανωτέρας βίας, υπαίτιας καθυστέρησης της Διοίκησης στην εξέλιξη της συμβατικής σχέσης και ειδικότερων ρυθμίσεων που τυχόν υπήρχαν σε μία έκαστη σύμβαση. Για την αποφυγή τέτοιου είδους ανελαστικών συνεπειών, που κλονίζουν μεταξύ άλλων την αξιοπιστία και τη σταθερότητα υλοποίησης των συμπεφωνημένων και του συναφούς για τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων προγραμματισμού, η ρύθμιση της παραγράφου θέτει αντικειμενικούς και βασικούς όρους αξιολόγησης των σχετικών συνθηκών για τον χαρακτηρισμό μίας έκαστης εκ των εν λόγω συμβάσεων ως λήξασας, επί τη βάσει αιτιολογημένων αποφάσεων της αρμόδιας Γενικής Διεύθυνσης, της Γενικής Διεύθυνσης δηλαδή Εξοπλισμών και με ρητή την επισήμανση για αποφυγή καταχρηστικών εφαρμογών, σε σχέση και με προσχηματικά αιτήματα των υπόχρεων αντισυμβαλλομένων του Δημοσίου. Διαμορφώνεται έτσι ένα ορθολογικό και σταθερό πλαίσιο αποτίμησης, χαρακτηρισμού και υπαγωγής των υπό συζήτηση συμβάσεων στις διατάξεις του παρόντος και αποφεύγονται

πρακτικές ομαδοποιημένων λύσεων και κάθε αιτίαση για αυθαίρετη μεταβολή στους όρους συμμετοχής και δραστηριοποίησης στη σχετική αγορά.

Με την παράγραφο 3 επιβεβαιώνεται emphaticά η στόχευση της ρύθμισης για εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων και αποσαφήνιση του πλαισίου δραστηριοποίησης της αμυντικής βιομηχανίας, μέσα από τις επιταγές του νόμου για κατάργηση των ΑΩ. Με δεδομένο ότι μέσα από αλληπάλληλες παρατάσεις-κύριο γνώρισμα των τροποποιήσεων που έχουν ζητηθεί-και με κατάχρηση της εύλογης ανάγκης για προσαρμογή των υλοποιούμενων προγραμμάτων στις επικαιροποιημένες ανάγκες, σειρά συμβάσεων που ξεκίνησαν προ δεκαετίας, κατέληξαν σε ουσιαστικό εκφυλισμό τους, τίθεται συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και ορίζοντας υλοποίησης των εκτελούμενων, καθώς και του συνόλου των υπαγομένων στην παρούσα ρύθμιση συμβάσεων. Στην ίδια εξάλλου κατεύθυνση κινείται και η ρύθμιση της παραγράφου 2, όπου ρητά αποκλείονται αιτήματα για τροποποίηση όταν οι όποιες αδυναμίες εκπλήρωσης οφείλονται στον αντισυμβαλλόμενο του Δημοσίου ή είναι προσχηματικά. Σε κάθε περίπτωση ρητά προβλέπονται οι όροι υπέρβασης των χρονικών ορίων της παραγράφου, κατά τρόπο εύλογο, σύμφωνα με τις ειδικές για κάθε σύμβαση ρυθμίσεις και προκειμένου η Υπηρεσία να αξιοποιήσει τυχόν αυξήσεις των πιστωτικών υποχρεώσεων των αντισυμβαλλομένων, ως συνέπεια κατά κανόνα επαύξησης του αντικειμένου της κυρίας σύμβασης.

Με την παράγραφο 4 καθορίζεται το πλαίσιο και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της παρούσας ρύθμισης και των συναφών διαδικασιών υπαγωγής σε αυτή και ενεργειών των αντισυμβαλλομένων πλευρών. Αποφεύγονται έτσι καταχρηστικές συμπεριφορές και αυθαίρετες επιλογές, που η οιαδήποτε αοριστία, ως προς τους χρόνους και τις διαδικασίες, θα μπορούσε να επιφέρει, γεγονός που θα απαξίωνε τη ρύθμιση και θα την καθιστούσε ανεφάρμοστη. Ρητά προβλέπεται η χρήση των ποσών που τυχόν τελικά εισπραχθούν-σε περίπτωση κατά την οποία δεν επιλεγεί η υπαγωγή στους όρους του παρόντος και η υλοποίηση προγραμμάτων ΑΩ- για τις ανάγκες της Εθνικής Άμυνας, αποδοτικά και στοχευμένα, όπως αυτές καθορίζονται από το Υπουργείο και όπως η ρύθμιση εξ αρχής προβλέπει.

Με την παράγραφο 5 ρητά προβλέπεται ότι εφαρμογή της ρύθμισης δεν εξαλείφει το αξιόποιο ενεργειών, ούτε απαλλάσσει τυχόν υπαιτίους, που με πράξεις ή παραλείψεις ζημίωσαν το Δημόσιο. Η εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων που αφορούν τις συμβάσεις ΑΩ, ούτε σε συμφητισμούς και λήθη μπορούν να οδηγήσουν και να αποτελέσουν αρνητικά προηγούμενα, ως προς την ανοχή παραβατικών συμπεριφορών, εφόσον βέβαια υπάρξει σχετική αξιολόγηση από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα, αλλά ούτε και αφορμή για αβασάνιστες κατηγορίες και ανένη αναζήτηση πραγματικών ή υποτιθέμενων υπαιτίων. Παράλληλα και για την αποφυγή καταχρηστικών εφαρμογών, με αντίστοιχη αδικαιολόγητη περιστολή των υποχρεώσεων των αντισυμβαλλομένων του Δημοσίου, ρητά ορίζεται ο μέγιστος συντελεστής πιστωτικής αξίας για τα υπαγόμενα στη ρύθμιση προγράμματα, με δυνατότητα διάθεσής τους στις Ένοπλες Δυνάμεις, τις ανάγκες των οποίων εξάλλου, όπως ρητά τονίζεται από την πρώτη παράγραφο, η ρύθμιση αποσκοπεί να καλύψει και ο θεσμός των ΑΩ, εκ των πραγμάτων εξυπηρετούσε. Με την εφαρμογή της ρύθμισης κάθε έργο που επιτελέσθηκε για τις ανάγκες των

Εθνικής Άμυνας και συντέλεσε στη δραστηριοποίηση της Αμυντικής Βιομηχανίας και των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων, ως οργανικών μονάδων της Εθνικής μας Οικονομίας, εύλογα και κατ' επιταγή Δικαίου, αναγνωρίζεται.

Με την παράγραφο 6 και για τη διασφάλιση της αποδοτικής και άμεσης εκκαθάρισης των εκκρεμοτήτων, αποσαφηνίζονται τα μεθοδολογικά εργαλεία και διαδικασίες που διέπουν την εφαρμογή της υπό συζήτηση διάταξης και που όπως ρητά προβλέπεται είναι οι κείμενες. Εύλογα για τις συμβάσεις που θα θεωρηθεί αιτιολογημένα ότι δεν έχουν λήξει θα εφαρμοστούν- εφόσον τα σχετικά αιτήματα περί τροποποιήσεων γίνουν αποδεκτά και η εξέλιξή τους, με βάση τις υφιστάμενες συνθήκες είναι εφικτή- τα προβλεπόμενα κατά τον χρόνο υποβολής τους, τα οποία ούτως ή άλλως προβλέπονται από τις κείμενες διαδικασίες.

Με την παράγραφο 7 και σε συνέχεια σχετικής εγκυκλίου που από έχει ήδη σταλεί από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, προβλέπεται ρητά η αποκλειστική αρμοδιότητα των Ελληνικών Δικαστηρίων και η εφαρμογή του Ελληνικού Δικαίου στο σύνολο των συμβάσεων προμηθειών που συνάπτονται, στο πλαίσιο των διαγωνιστικών διαδικασιών που διεξάγουν εθνικές αρχές για τις Ένοπλες Δυνάμεις, ενώ θεσπίζεται η μη συμπερίληψη ρήτρας διαιτησίας. Λαμβάνεται κατά τον τρόπο αυτό μέριμνα για την κατοχύρωση των συμφερόντων του Δημοσίου και τη μη αποστέρησή του από εύλογα δικαιώματα και διαπραγματευτικά πλεονεκτήματα, που απορρέουν από την κρατική ισχύ και κυριαρχία και που εξ ορισμού η συνομολόγηση ρητρών διαιτησίας, όπως στη διαδρομή αποδείχθηκε και πέραν των ουσιαστών δικαστικών και διαδικαστικών εξόδων που συνεπήγετο, περιέστειλε.

7

Αθήνα, 8/8/2014

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Α. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΚΙΚΑΣ ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ